



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 503/2023
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стефана Вуковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Вуковића, адвоката Здравка Ђукановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 86/22 од 24.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1277/22 од 02.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Вуковића, адвоката Здравка Ђукановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К број 86/22 од 24.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1277/22 од 02.03.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 86/22 од 24.10.2022. године, окривљени Стефан Вуковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године, у коју казну му се урачунава време проведено на задржавању почев од 16.12.2021. године до 18.12.2021. године и на мери забране напуштања стана почев од 18.12.2021. године до 12.01.2022. године, када му је мера забране напуштања стана замењена мером притвора који му је продужен решењима више пута, последњи пут решењем Вишег суда у Београду Кв 3831/22 од 16.09.2022. године па надаље.

Истом пресудом окривљеном Стефану Вуковићу изречена је мера безбедности одузимања предмета, ближе описани у изреци пресуде, а по потврди о привремено одузетим предметима Одељења УКП дана 16.12.2021. године, за коју дрогу је одређено да се има уништити.

Наведеном пресудом од окривљеног Стефана Вуковића у смислу члана 91. и 92. КЗ одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 48.000,00 динара, који новац је од окривљеног одузет по потврдио о привремено одузетим предметима Одељења УКП дана 16.12.2021. године.

Истом пресудом обавезан је окривљени Стефан Вуковић да Вишем јавном тужилаштву у Београду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 27.170,57 динара на име извршеног психијатријског вештачења, износ од 39.300,00 динара на име извршеног вештачења од стране вештака за информационе технологије, а Вишем суду у Београду на име судског паушала износ од 20.000,00 динара и на име накнаде за рад браниоца по службеној дужности износ од 22.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, у смислу члана 264. став 1. ЗКП, у вези одредбе члана 261. став 2. тачка 7) и 9) и става 3. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1277/22 од 02.03.2023. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К број 86/22 од 24.10.2022. године у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Стефана Вуковића, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 5 година, у коју казну му се на основу члана 63. КЗ, урачунава време проведено на задржавању у периоду од 16.12.2021. године до 18.12.2021. године, на мери забране напуштања стана у периоду од 18.12.2021. године до 28.01.2022. године, као и време проведено у притвору од 28.01.2022. године па надаље, док је жалба браниоца окривљеног Стефана Вуковића, адвоката Здравка Ђукановића одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Стефана Вуковића, адвокат Здравко Ђукановић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП а из образложења произилази да је захтев поднет само због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 16. став 5. ЗКП и члана 485. став 1. у вези члана 40. ЗКП, и повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на повреду из члана 439. тачка 2) ЗКП, битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим већ да је радње окривљеног требало квалификовати као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. или став 2. КЗ, јер из саме изреке првостепене пресуде произилази да се ради о количини опојне дроге која није велика.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ, прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Одредбом члана 246а став 1. КЗ, прописано је да ко неовлашћено држи у мањој количини за сопствену употребу супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу, казниће се новчаном казном или казном затвора до 3 године, а може се ослободити казне.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази, да је окривљени Стефан Вуковић у време и на месту ближе описано у изреци „неовлашћено ради продаје држао супстанце које су проглашене за опојну дрогу и то амфетамин са кофеином и таурином укупне нето масе 46,64 грама и осушене делове биљке Cannabis (конопља) укупне нето масе 4,48 грама... коју је држао у стану, на местима ближе описаним у изреци... да је у кухињи у фиоци држао електронску вагицу за прецизно мерење са траговима опојне дроге амфетамина и кофеина, док је у левом џепу панталона у новчанику држао новац у износу од 48.000,00 динара“.

По налажењу Врховног суда, у радњама окривљеног Стефана Вуковића описаним у изреци првостепене пресуде стичу се сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ – окривљени је држао ради продаје опојну дрогу у количини наведеној у изреци, код њега пронађена електронска вагица за прецизно мерење са траговима опојне дроге, као и новац - па како из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим не произилази да је реч о мањој количини дроге, нити да је ту дрогу окривљени држао ради сопствене употребе, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Вуковића да је окривљеног требало огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, а побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Бранилац окривљеног Стефана Вуковића у захтеву за заштиту законитости наводи да су записник о претресању стана и других просторија и потврда о одузетим предметима незаконити докази, јер је записник „празан“ у рубрикама које се односе на упозорење власника или држаоца стана да има право да пре претресања свог стана добије наредбу, као и да ангажује адвоката који би пратио радњу претресања, па како се побијане пресуде заснивају на овом доказу обухваћене су битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из записника о претресању стана и других просторија МУП – ДП – ПУ за Град Београд УКП 4. Одељење од 16.12.2021. године произилази да је окривљени Стефан

Вуковић, као држалац стана лично потписао да је сагласан са претресањем стана, да је упознат са правом да узме браниоца који може присуствовати претресању стана, али да то није захтевао, као и да је наведени записник лично потписао.

По налажењу Врховног суда, записник о претресању стана и других просторија, сачињен је у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, претрес је извршен уз сагласност држаоца стана – окривљеног који је упозорен да има право да ангажује браниоца који би присуствовао претресу, записник је потписан од стране окривљеног Стефана Вуковића, као и других лица чије је присуство по закону прописано, а након претреса је у складу са законом сачињена и потврда о привремено одузетим предметима, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се на наведени начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду члана 40. ЗКП, као и да је одлука о одузимању имовинске користи незаконита, јер је погрешно утврђено да новац који је нађен код окривљеног потиче од продаје дроге, због чега није било услова за примену члана 91. и 92. КЗ, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, али како наведене повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду члана 441. став 3. ЗКП, која повреда се односи на одлуке о досуђеном имовинскоправном захтеву или одузимању имовине проистекле из кривичног дела, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведена повреда састоји, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како одређење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, обзиром да не може по службеној дужности испитивати о чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП, креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, поднети захтев у овом делу одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу којим је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у делу којим је захтев одбачен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**